

at forlade den Praksis at søge den Slags Forhold ordnede gennem de aarlige Finansbevillinger. Og jeg er derfor ikke klar over, hvad der menes med dette tredje Punkt. Jeg forstaaer imidlertid Dagsordenen som Helhed blot som en Opfordring til Ministeriet om snarest mulig at tage sig af de Sager, vi i Dag have beskæftiget os med, og forelægge Forslag derom, og naar det kun drejer sig om en saadan almindelig Udtalelse, hvor vi ikke ere bundne ved hvert enkelt Punkt paa Dagsordenen, vil jeg tilraade at stemme for den. Jeg tror ikke, at den formulerede Dagsorden er mere vejledende for Ministeriet end den Diskussion, der er ført; men det forekommer mig, at denne viser, at man fra alle Sider her i Tinget ønsker denne Sag tagen op og gjort til Genstand for Lovgivningsmagtens Behandling i den nærmeste Fremtid.

Justitsministeren (Rump): Jeg agter ikke at drøfte Spørgsmaalet om Dagsordenen, men ønsker dog at gøre en Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører for Forespørgerne. Naar han foreholdt mig det, om jeg saa maa sige — det var ikke hans Ord, men jeg gengiver Meningen deraf — utilbørlige i den Maade, hvorpaa jeg havde omtalt denne Kommission, som var sammensat af de bedste og kyndigste Kræfter — det gentog det ærede Medlem to Gange — skal jeg dertil sige, at Kommissionen selv siger — desværre kan jeg ikke huske, hvor det staar; men det ærede Medlem kan selv finde det — at den ikke har den fornødne Competence med Hensyn til Forslag III, og at det ikke har været Meningen, at den skulde komme med et saadant Forslag. Derfor paatager et enkelt Medlem sig at udarbejde et saadant Forslag, og saa udtale de andre Jurister sig derom; og Ikke-Juristerne, som ere 6 mod 4, tie fuldstændig stille. Jeg har ikke nægtet, at Kommissionens Medlemmer vare dygtige og kyndige Kræfter til at behandle de Spørgsmaal, der vare forelagte dem af Kultusministeriet, nemlig de almindelige Spørgsmaal om, hvad der kunde gøres for at hjælpe paa de vanrøgtede og forsømte Børn, og til ogsaa at anstille almindelige Betragtninger om, hvorvidt man burde have de 10—15 Aars Børn med. Jeg kan saa meget mindre frakende dem Dygtighed, som Justitsministeriet selv har udset Formanden, Birkedommer Oldenburg; men naar det gælder om at foreslaa Forandringer i Straffeloven og tage under Overvejelse, hvilken Betydning de foreslaaede Ændrin-

ger vilde have for hele Straffeloven, frakender jeg Kommissionen den fornødne Competence. Kommissionen har overhovedet ikke været nedsat af Justitsministeriet. Jeg har udpeget to Medlemmer paa den Begrundelse, som blev givet mig af Kultusministeriet, men det kunde ikke falde mig ind at benytte en Kommission, hvor Ikke-Juristerne ere i Flertal, og hvoraf de 2 af de 5 Jurister have haft meget ringe Lejlighed til at gøre sig bekendt med disse Forhold, til at foretage Forandringer i Straffeloven. Jeg har i øvrigt sagt, at jeg i og for sig ikke har noget imod en Forandring af den kriminelle Lavalder, men jeg kan ikke godt gaa dertil paa dette Grundlag, jeg maatte saa henvende mig til kompetente Jurister, og der maatte ses paa den Betydning, som saadanne Forandringer kunde faa for hele Straffeloven. Særlig gælder dette de foreslaaede Bestemmelser om Straf for unge Mennesker, hvad der nemlig medfører indgribende Forandringer, og hvor man paa adskillige Punkter sætter de unge Mennesker i Modsetning til de ældre, noget som ikke er nødvendigt, og som jeg paa det bestemteste maa forvare mig imod. Jeg har, som sagt, sløt ikke sagt, at jeg var personlig imod de omtalte Forandringer i Straffeloven paa disse Omraader, men jeg har sagt, at det ikke er oportunt, og jeg har til Fulde vist, hvorledes man for 10—15 Aars Børnene i de allerfleste Tilfælde vilde kunne undgaa Straf, hvor der ikke var Grund dertil. Ingen har for øvrigt kunnet ane, at det var disse Punkter, det gjaldt om. Jeg vil spørge, hvor mange af de tilstedeværende Herrer, der for 14 Dage siden have haft nogen Anelse om, at der i Forbindelse med denne Sag skulde rejses Spørgsmaal om Forandring af den kriminelle Lavalder og om nye Straffebestemmelser for Børn paa 15—18 Aar, med hvad dertil hører. Jeg tror, at ikke en har tænkt derpaa.

Ordføreren for Forespørgerne (A. Christensen): Maa jeg tillade mig at svare den højtærede Justitsminister med nogle forhaabentlig ganske korte Bemærkninger. Jeg tror at kunne sige, at ikke ret mange i denne Sal for 14 Dage siden, eller hvornaar det var, de bleve bekendte med den Forespørgsel, der skulde stilles her i Dag, have været uvidende om, at det Spørgsmaal, det her drejede sig om, var Spørgsmaalet om ny Strafferetspleje for Børn og Hævlsen af den kriminelle Lavalder. Jeg tror at kunne sige, at ikke ret mange have været uvidende derom; thi enhver, der kender